

Bréf til Bjarna: Bréfritari Pétur Benediktsson bróðir hans, mars 1934 til október 1945 4. hluti af 4.

Bjarni Benediktsson – peningum stolið úr Landsbankanum – spillingin í bönkunum – nasisminn – siðferði – Alþýðublaðið - ofstjórni – óstjórni – Sjálfstæðisflokkurinn – Bændaflokkurinn – krukku – mistök – frjálslyndi – einstaklingsfrelsi - innflutninghöft - líftryggingargjald – mjólkurmálið – heimskreppan – takmörk á saltfiskframleiðslu – gengislækkun eða tollahækken – normenn – samningar – Danmörk - Ítalía – Spánn – Portúgal – fiskur – Stúdentafélagið – borgarstjórakostning – byrjunarlaun 250 krónur – betra að kaupa frakka með pening en púrtvíni og hangiketi -

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Fjölskyldan
Askja 3-1, Örk 6

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

2/ þarf inn : bandit.

Nú hefi eg fengit at
vita, at eg megi enda vor
á at fá „stipendium“ næst
var, og hafa þeir skrofad
- éða, eftir at skrif - ísl.
Sjóninni um það, hvar
hinn vilji hebet hóla mér
níðus. Náttúrlega kemur ekki
svar frá þeim háu, hvernig
fyrst en eftir níjjáar i fyrra
lagi. En hvarð um það, þat
er a.m.k. gott at vita, at
vita, at matar má enda
vor á at Romanst brötti
í vor.

Annars er tilindan-
litid hér at vanda. Þánn
Íslendingafélag fundur
hefir verið haldin og var
augljóst á fundarbotínu,
at „hinn þjófkunni“ redju-

smillingur" Kristján Albertsson all-
ðti að tala. Sunningja Kristján
kvæstadi undan þessu skruni
í lyginum reðu sinnar, og sagði
- sem varr eav - að Bartels hlyti
að hafa reglð sér saman við
einhvern annan. Bartels x
geysi-spausgilegur: formenntku
sínum fyrir íslundinga félögum.
Félagit er að vísu hálfdaulit
hjá honum eða vel þat, en
hann gerir eim allt, sem gett
er. En athugasemdir hans
á fundarboðum um þá, sem
skemmta og "pakkaraðvörjun"
á eftir hverju skemmti-atrikt.
En svo skriugileg, að næstu
þí borgar sýr að vera: félög-
inu og kana á fundi. Vurst
þí hecc, þegar Dr. Björn Þorlaks-
dóttir talði: Bartels held að eftir
pakkarsöðu, sem var eithverð

3 á þessa leit, „það er rogt
um Íslendinga hér í kaup-
mannahöfu, at þeir vilji
alðrei koma saman nema
til at skemmta. það, hev
mikill fjöldi er hér saman
kominn í kveði at klæsti
á Dr. Björðgu, sannar, á
hve litlu rökum þetta
er byggt.“ Málti at vísu til
sams vegar fóra, þer' eðl
kellingargreyti „var gegjut
og faladt seint.“

Þorkel einn vorn hefi
eytt hitt nokkrum sínum.
Er hann seður at úti á
H.C. Þorsteinsvegi með sínum
fón. Þorkell er fyrst hleypt
dómalans: við fali - og
við fali - þegar að hugt er,
at hann hefir verið notað
við fyrir ritstjóra 1847. ðbl.

Fríða er vorla að segja
i bili. Hefi fengit bók knicker-
bockars og pakka góð skif
og fljót. Þit kærlega að
heilsa his freyjumur, og
sins bítur Guðrún að
heilsa ykkur báfum.

Blessadur

þínun bróður

Héður.

trippes ror, hiperproprielled
thair, thot p
ofel over we fethed
mennish mewish. Hid je
's it's to mises mind w
inrise few operators. J-H
iquelt obiv se letsg. wif
go - slotter : amanish
go tuperwha ropeq - slotter
trotar torey rifet mind to
300 orill onikotis gippe so

Höfu, 7. nóvember 1935.

Kari bróðir.

Tekk i morgun £ 15
frá þér og hefi þegar eytt
miklum hluta þeirra með skv.
fyrir miðnum húsfri Valgerðar
og með hjálp minnar kona.
Keystum 6 hnífa, 6 gafla og
6 skeitvar af antik munin.
Það fekkst í tvem stæðum,
og völdum við þá minni;
ekki æt eins of þér at hún
var ^{slumrinn} ódryrni, heldur og af
þér, at ökkur fannst hún
smekklegr. Hitt var allt at
þér unddalega stórt og þungt.
Reikning sendi eg með, og
slender var á n. a. það
sem við keystum fyrir K.

systers (6 dessertskeidas). Því
meѓit að sjálfþögð ekki
lesa verðið á þeim. Þen
þær er annars þat að segja,
að e.t.v. er fulllitill stærðar-
munnur á þeim og hinnum
skeidnum. Ef því kynnt
minni dessert-skeidas, þa
fást þær, og ríssati kerlingin
; brúðinni upps mynd af þeim
i „líkausstærð“. Má skipta
- þótt þat dragist í heilt
á - ef skeitarnar eru ekki
notatær. Saman gildir einn
allt hitt dvarslit, t.d. ef því
uildur stærri hnífapörin heldur,
- felta kostad allt saman
279 krónur, - og þar sem
eg fækki 335 kr. og 25 aurar
fyrir £-in hafa 56kr 25 aurar
gengid af. Hverrig á að

2/ ráðstafa þeim? - Til leitbeiningar
í því efni verðlisti frá Georg
Jensen. — Nu, Sigrúnur
á Gullfossi hefir þetta með fersis
og eigað þit ekki að sækja það
með bort. Þinnig óllar hann
a' taka ofur líttum sannidars-
völd frá okkar Guðrúnu. Kom-
muðu við að þeiri miðurstóði
efhjó miklar bollalæggingar, að
þeit væri að senda ykkur klukku
til að hengja upp á vegg. E.t.
v. endi þit bríum að fá fjöldi
af klukkum, og er ykkur þá
í sjálfu sést miðulegt að fá
eina emu, fyrst þig hafit
ekki skrifat ókkur um það.
En sé nú svo, að þit getist alls
ekki notað klukkuna, þá er
ekki annað ráð en að geyma
hana miðri í kassa, — og
reyna svo að fá svein til að
gista sry svo að hann geti

fengit hana í brúðargjöf.
(Hefi bedið umsögnum at
sjá fyrir þer at klukkan
heldur flýti sér en hitt, - þú
skilur af hveju).

Berlin kveðjur til húsfríðingar
þrum broður
Pétur

Valg er du miss.

Hér fókh fyrir breið.

Mig langar afar mikil til
þess ad vits hvad fíð hafid
fengit ; brúðargjöf. Yverniq
för med matakstellið.

Þegar er Pétur ornum ad
Raups tilheildöt; ; dag, sagdi
tu gamla hjs' Georg Jensen
at allt folk med „irkelikskultived
smag naa lótu." veldið petts
munkstar.

Skrifa 14/11 '35

Höfu, 1. nóvember 1935.

Kan boðið.

Bezhū pakkis fyrir
brief. Skýrslit var frá G(udrímu)
OG P(étri). Hefir náttúrlega
verið brenglad, þegar það kan
til skila.

Vær at lesa: Þerlingi,
at sjálfstæðismenn hefðu
gert „vektall“ í utanríkis-
~~ráðas~~ málanefnd vegna
indiskretionna frá fónasar
nálfu. Ær þetta ekki fáku
um, at hann sé í kasti?
Eg séi uppi mitt í Tíundunum
fyrir skönumur, — það er
vant at vera fyrirbod i
mikilla tíðinda, þegar
eg er nefndur í því blad.

Meðkilegt, eins og eg er þó
sauð með laus matur. —

Hvað sem þí liggur, þá sendi
þí mér greinaðar með
hafi legum okyringum.

Mitis nos: Jón Krabbe giskast
á, at greinar fórasar ver-
páttar í starfsemi hans til
at bora Sveini Björnssyni
frá sendi herra embættinu
hér. Mundi vera nokkut
til í því?

Bætti goð, ef þit lyón
vildið reyna at koma ubbl.
og örðum blætum ekki til
kynni at falla, til okkar.
Þó ekki Alþbl. og Vísi,
sem ríftjórarinni senda mér,
hit séðar nefnda bleð mér
til sárrar raunar.

2/ Eg mun þá reyna at koma
letra loagi en áður á sendiðum.
Politíkuminnar, þat sem eftir
er minna hér til stóð daga.

- Spánum ðú minn S. f. mun
i fyrra málit fáka fyrir
mig stóran stranga af því
blöð. Eg lét fygja með
2-3 hefti af sögn Gylden-
dals, svo at þí getis at-
hugat hvernig því líst
í hana. Sendi næstu hefti
er þau kama. Ef þér líst
á bökina, getur þí þá haldit
þeim heftum, og sagt mið
at láta senda þér áfræm-
haldit. — Saga 20. aldarinnar
síni er ~~á~~ vera myðig objektiv,
en s.t.v. nokkuð stuttaralleg.
Myndirnar óvenju góðar.

'I pinkli þeim, sem er nefndi
verður enn fremur hólkur
íc teygju böndum, sem
kvenfólk natað til at silla
á sér heimildir og sýnast
greinva. Hann num
Regína Þorðardóttir, kona
Bjarna frí Gutabergs; sakfa
til ykkar. Haks verður
í pinklinum silfurspæti,
keyptur fyrir K. eyður
vara. Þit einsanlega betur
at kona henni til
skila.

Sognudar er með
mjög interessant „fjárafla-
plón“ um áburðar viðinslu
og Cementriumslu heima.
Eftir þó eru í nokkrum vafa
um síðara atriði, - adal-
lega vegna þess at flutnings.

3/ Kostnaður fór Reykjavíkum til Reykjavíkur á einu þeirra afna, sem á þarf at holda, er uppt undir þat eins mikill og farvígaldit yfir þess og endilægt Atlashafit - (eða meiri? eðg man ekki tölvunar, sem S. nefndi!).

Sigurður er sem ófast at koma „hugjónum“ Þáls Torfasonar og Einarss Benediktssons nítus á jörðu!

Narla flísa at skriffa í dag. Bein kveður fór yfir og mér til ykkars balgrár og allra heima.
finn bróðr,
Ketlur.

Sjúður H.T. & eininga

unum blanda fine
grænleik Biskot
Bisk. After

menopur' of
worried wife's mother
obliged to go to a
wife had been
tibiae, periot
fracture of the
? (seen the) - bifid
jaw (the few teeth
teeth were nonvital
shot "misoprot", and the
well crusted go nowadys
- trof's retina nonvital
! and
often to itself about
is without need, yet
torpedo will fit well to
- raised. Also if
stood with
. until

Íslenska 18. des.

Höfuð 6. des. 1935.

Kær brotis.

Ijusum mun þykja
eg ordinum seinlátus um
l'efaskriftis og þat að vorum.
Hefi eg sem ek's of mérq þáru
í eldinum til að Roma
nokkru í vest öðru en að
skera upp ír bókum sem
eg kaupi og reyna að finna
þeim stað í yfirfullum
bókaskáp, þegar bunkim
á skrifbordum er ordinu of
stóð. Nú hefi eg saunt - sem
oftast - séð, að þetta dugað
ekki lengur. Hefi eg lagt öll
önnur stórf til hlidas í viku
- f.á. m. að fara á skrifstof-
una - og ætla að nata
fennan tíma til að skrifa

nauðsynlegustu bref og ljúka
vit fáeinars bokur, sem eg er
byrjatus að lesa. Þuk persa
er á óælbum að fara á nokkurs
söfn - sem eg þó vorandi
fø mig til að fresta - fara
eitt hvat út ís bænum o.s.f.

Bætu pakkið sendi
eg þér fyrir þjófsögnunar,
sem a. m. k. líta þoyð lega
ut á ytra boðið (svo urðist,
sem mikil framför sé að
verða í ytra frágangi bóka
heimar). Ekkj held eg, að
þú hefir bedið mig að senda
þér bók Lundboogs, og geri
þú ekki í því máli. Þáin
er meðal þeirra, sem eg hefi
aldrei lokit vit að lesa.
Sjárist heldur ómeikileg,
þótt gaman sé að sunna,

2/ Sunn þar er sagt, t.d. þegar
Hannes Hafstein skrifast honum
1908 til að fá meðmáli með
uppkastinu. — Sunn mun
vera van á nýri bók um
ísl. réttarsögn eftir einn
kollega minn i ráðuneyt-
inu, Gregersen að nafni.
Hefi eg vafalaust sagt þér frá
honum einhvern tíma áfyr,
en sé svo ekki, þá verður
honum stjórtart lýst með
því að segja, að hann
er einn Guðnars Sels og
Þorvaldar Pálssonar. — Hann
hefir pengið þá hugmynd
að verða doktor við franskum
háskóla og er nú líkum
að skriffa ca 600 síður,
en 'Íslанд ey muða þér'

meistöllu á frónum. Matsumi
er enginn visinda matur
og þat, sem eg hefi séð af
ritum (um Sambandslögum)
er ómerkilegt, en sjálfu sér
ekki vitlaust. Það er og hversl-
ur um, að eg sleepi ekki
vit að lesa meira af persu
yfir fyrir hann. Hefti þó með
lögum verit að reyna að
kara þeim svo fyrir, að hann
fengi kollga til að lesa
þat fyrir sig. — Þeir þekkjast
frá Frakklandi. Ekkir er vett
að hafa ord á persu brælli
Gregersens, ef ritgerðinu skyldi
verða hafnæd, sem þó varf
mum hætta á.

Annar kunningur minn
í ráðuneyti, sem ber vitsjingu
fyrir konungsvallinu og

3/ er at bjóða mér heim óðru
hverri í þeim tilgangi, at eg
nú vegi honum fálkakross
þegar far að kenni, kan til
mín um daginn og sagði,
at þat væri „virkileg for galt;“
at Lauga Koch gengi mun
bænn og seldi fálkakross.
Hafði einhver knapsuhaldar
þmerkilegar, sem á Óarsíðan
Viðstue á Aboulevarden,
keypt stórröldava kross af
honum á 25 000 krónur.
Semilega er þat rétt, at
þat mun of lágt verft, —
og þó er einkum ástæða laust
at láta Lauga hafa orðuk.
ar fíl fyrjálsra umrásá, til
at kaupa fjaðris í sinn
eigin hatt. — Ánumars er

mið i uppsöglingu mikil ásá
á Langu frá ymum, at þí
er sagt es meðkun mónum
í jarðfræti. Hefi eg líttit vit
á því mál, en það sýnir
þó aðstæð, at L. er stórbokki
og dóui, og kann illa að
smia sés við innan um
síðata með (- íslausar
vorn fó greinar Gunderar von
Benn. á miði leitangar
hans, já íslausar en allt
sem vitlaust er. Gunderur
greyjt er svo skelfing barna.
legur og klauftur í sínum
skrifum).

Nylega átti eg tal
við Einar Munksgaard, es
eg var að smunda í bóka-
verðlun hans. Barst talit

4/ M-a- at hófum um fyrir
sambandslitum Íslands
og Danmerkur. Þóttist einar
hafa ordit var fóluverðin
stráumhefða hja ísl. mennt.
Mönumur í skotumum á
jús mál. Menr veri mi at
kunast í skilning um, at
gagnlegt og hettulanst veri
at halda sambandinu eftir
Dani, og at enska
heltan "veri yfirvafandi"
ef við segðum skilt vit
Danmarkum. Eg gerð ekki
il at styrrja þessa frí hja
honum og síður en svo,
en e.t.v. hefis hann þó
nokkuð til síns máls um
skotanir ymissa svokallaðar
málsmetandi manna heima.
Veri í sjálftu sér þarf at rita

ítavlega um þat mál, en
verður þó að býða betri
tíma. — Nið verð eg að hætta
að sinni, þótt margt fleiri
vara høgt til að finna. Þon
ekki annan að fá að fá
að skorfa Ø. & G. sem
eru teknar að gerast heildus
grímmar í skosfum sínum.

Bæstu kveðjir fír frúor
innar og þín frá okkur g.
þín broður
Aðalheiði Þorsteins
po

Nöldur: Vilnu gjöra eru vel að b. g. a
iðgjald hjá Thule. Það þykist erða
28.- Krónur hjá mönnum fyrir
gær og 20- Krónur hjá Kristjönni
sem þú getur gefit þeim götti kon-
um benslignu um að greida
þér. Þat er vist nóg að borga iðgjaldit
1. febr. '35.

5/ Eftirmáli: Blaðarur og
2 hefti af Gyldendals sögumáli
sendi eg með kærstu Bónum.
Aframhaldit af sögumáli hafi
L & M lofað at senda þér.

Er þér ljóst at þykkar
& ekur eru hér seldar með
25% afslætti? Nýttur þú
göts af honum, þegar þú
þarfast bækur fríþýkka-
landi?

P.

Gjalldagi: 1.12.1935

LÍFSÁBYRGÐARFÉLAGIÐ THUL

þalumboð:

Iðgjald kr.:

Island

52.35 D.6.66 Nr. 242618

Frádráttur kr.:

Mismunur kr.:

ékus
P. Benediktsson,

Skolav. st. 11

h.v.

Fyrir tryggingu þessa er iðgjald fyrir 1/2
ár greitt frá ofannefndum gjalldaga.

ATH. Iðgaldsendurgreiðsla sú og ágóði, er tryggingu pessari ber, greiðist með ofangreindum frádrætti. Réttur til iðgaldsendurgreiðslu og ágóða er samkvæmt ákvæðum tryggingarskilyrðanna, og frádrátturinn er sá hluti sjóðs félagsins, er henni ber samkvæmt reglum staðfestum af Sviakonungi.

Frádrátturinn er gjörður einu sinni á ári, á því iðgjaldi sem fellur 1. september eða seinna á tryggingarárinu. Á þeim tryggingum, sem iðgaldsendurgreiðsla og ágóði að öllu leyti greiðist með hækjun á tryggingarupphæðinni, eða þar sem hún er lögð við og ávöxtuð, kemur pannig enginn frádráttur til greina. Eins er ástatt um þær tryggingar, sem ekki hafa rétt til ágóða.

Án leyfis stjórnarinnar má ekki taka við upphæðinni eftir lok líðunarmáðarins, og verður kvittun pessi, til þess að hún sé gild, að bera með sjer greiðsludag og vera undirrituð af féhirði félagsins eða umboðsmanni þeim, er í hlut á.

LIFFÖRSÄKRINGS-AKTIEBOLAGET THULE

S. Tulinus *pr. Carl D. Tulinus & C.*

... iðgjald þetta sé greitt - 4. 19 ... vottar: *Anna Thorlacius*

Höfu, 4. febrúar 1936.

Kær broðir.

Eg skrifði í gækvæf
síg af bréfum, fír móður
vorrar eg móður og ytra, og
sendi heim með Íslandi í
mergin. Ætla mi at koma
þess um línum til þín í
posta í kveld, og utá hvort
þær verða ekki fljótar; at
kamast heim með Lyju.

Takka annars
kærlega brífi, sem eg fekk frá
þér nýlega og önnur brífi.
Um því komut at eiga
hjá mér. Heldur vistist
þetta, sem Haraldur hafði
 sagt við mannum um

mina utanför undarlegt.
Há verá, at þeir sé, með
hálfum huga þó, at hugsa
mín at senda Óla Vilhjálms-
son til fýrskalands. Þóri
þat eflaust riturlega ráðit,
en nokkuru vafa hugg,
eg á því, at þeir fái Óla
til at taka starfamn at
sír. En hvat sem því leitur,
þú kemur þat ekki vit
minni útsendingu. Þat er
löngu afraðit, at eg á at
fara út í lok mars eða
þar um bíb. Stjórnin heiða
var aðeins spund at því,
hvort hin hefti nokkrar
tillögur at gera min
þat, hvort eg yrði sendus.
Þetta gerist seinu í október.

2/ Ær Sveinn Björnsson kær
at heiman mánaði síðar
kam hann með skilabot
um það, hvort ~~þeir~~^{þeir} metti
ekki bítá með at svara
þangat til eftir þing, og
var það náttúrlega samþykkt,
þótt íjumsum kunnii at hefja
þótt mestilegt, at jáfu ómiki-
legt mál þyrfi svo laugras
í hugunav. Seid svo og beit
fram yfir þing og fram
yfir miðjan január mánuð.
Þá tóku þeir at ókynnað í
vöðuneyti nu, og ec ítself
var um at svar heft. Kom-
it með því skipi er Hornum
kær með, simeð ísl. endi-
sveitin heim til at reka
á eftir svari. Var Haralds-
jáfrumant bent á það, at

hannum bori engin stýlda til at Rána með tillögur í málum. Ef hann hefti engar tillögur at gera, ydi eg vafalaust sendus til Maðrsl (sendiherrum þar hefir, at nér er saqt, farsífrum á at fá miq'). Þoru ní miklar ráðstefnur, sunnpart milli Jóns Krabbe, Sveins Björnесснар og Hermanns, sunnpart milli Hermann, Sveins og Haralds (vist 2 eða 3 síntöl, þar sem a-m-k. var niðine-á málit). Fór þá sunn forðum, og fjöllin tóku jöfssott: Studi-sveitni svarað fyrir hónd stjórnarinnar, at hún pakk-adi fyrir, at hennar álits

3/ skyldi leitast. Málit hefti
verit velt innan stjórnas-
innar og hefti þar komið
fráu það ólit, að e.t. v. veri
'Íslandi einna mest þeir
á manni með sírþekkingu
' íslenskum málum á
Berlin eða London. Þó vildi
stjórinu að athugiðu málí
ekki koma með neina tillogu
sun að eg vori sendur á
annan hvorn persóna
stæða, heldur feli það alveg
á veldi utanritis ráðuneytis-
sins að ráðstafa mér. — Skoru-
lega molt.

Mér hefir skilið að
stjórinu, ða a.m.k. Hacal,
muni helst vilja fá mig til
Berlínar, en að viss "persóna,"
— sem Hermann sagði að vori
"á móti" mér — hafi ekki

viljat hafa þeim at hafa
nein afskifti af minni út-
sendingu. Þeir ófæstu at
gera mér illt, en þat eru ist
til göðs, — því at vitaulega
vill eg miklu heldur til Spánu-
ar en fyr'zkalands. Hins-
vegar mun Haraldur hafa
varaet til þess, at þeir
dönsku léti mig fasa til
Bolívar, án þess at hann
léti nokkra ósk í ljós um
þat. Þó hygg eg að honum
hafi verit gert skiljanlegt,
at svo gati eigi ort.

Nu hafa þeir í röðu-
neytinum haft nokkra daga
til at ráða godsvart at
heiman, og er emur eigi
fullvist um órélitin. Þó
mun mega félja vist, at

þeis kemi i kring. Þarf y
vara at eyda örðum at þi
vit þig, hvé fóráinleg, þessi
hugmynd er, — en fáraileg-
ast er þó ef þeis halda at
slikis kavaleras geti jafn-
framt verit íslenskis stjórnar
fullfriar. Hugmyndin sijrist
vara geta neitad faderini
sínu, sem vafalanst er
„óvenjulega heilsugott.“ —

Hitt er annat mál, at vit
er í þeim at reyna at kanna
engum verzlunarmönnum um
inn í stórfyrirteki ólendis,
í þeim skyni at ala upps
verzlunarmenum, sem hafi
sé til at fara með utan-
ríkisverslun, — en þat
hefir vist ekki þurft at
fara móður at hrofli

5/eftir þeiri hug mynd. Eitt
danni um hve vel þat getur
tekist er einnig útending
Hálfdans Bjarnasonar til
Geniva, sem áreitaulega
hefir orðið Íslands til mikils
á innings, — Seyðfjörðingas buði
erst Hjálmarar fórum at vera
naturvörður jafnframt bæjar-
stjóra stöðumni. — Professora —
stöðurnar ^{i lögfræði} ottu at verða hell-
devisbjálp handa atriunum
litlum ⁱ lögfræðingum á
mölinni i Reykjavík, — hér
skyldi maður ekki taka nakkur
u, spflosnata kaupfelagsstjóra
og setja þá á fátekraстыrk
i „útlandinu“ — og láta
þá jöfnun höndum vosa
„vörubjóða“ ~~og~~ fyrir einstök
fyrirstaki og „sendiherra“
landsins —? Ef til vill eru

þeit mi ekki allur evona
vitlausir, en þat er erfitt
at fá meira vit út því, sem
eg hefi heyst af ráðagerðum-
um.

Annar sagt: Hermann
var meikilegt, — at Héði
Briem yrð semmilega ekki
lengi á Spáni út þessu.
Var heft svo at heyrja, sem
þat var óánuðgjá stjórnar-
innar með spönsku sann-
ingana, sem vori þeir vald-
andi, at þeit vildi ekki hafa
hann þar lengur. Hvers konar
sanningum þeit balda, at
høgt hafi verit at komaart
at veit eg ekki. Eg varð
því umtus at holta sam-
talinu við Hermann, þegar
hér var komist. — Útkunlega
fóru hefidega vorlega með

6/ allor pessar upplýsingas.

Amars gaf Hermann
á studenta félags fundinum
skýrslu um þingmál, ekki
sem versta, og talði auk
pess nokkuð um stjórnmál-
u almennt. Þær það eima
nánart svartsull, sem hann
sagði í þeim hluta ræðunnar.
Sverris var ofur lítið að ybba
síg á móti hennu, alug ó-
merkilega þó. Hafði ekki
blustið á ræðuna er talð
í stað þess á móti "Myjars-
b ðóskapnum". Hermann var-
aði því af töluverði varsku.
Segja ymis, f. á. m. Björn
Karel, að sú ræða hafi verit
facisísk, en varla þer það
statið. Hins vegar var brin-
ingurinn svara dálítid

i Vi alene vide - Tóu.

Eftir þetta felli nítus mūset og veitti Hermann þins af mikilli rausu ("til að bæta upp hvat rætan var ómerkileg" sögðu staðkarsar). Þess verður þó að geta, að þær Kaupmannahafnar, þarfins- ur Kristjánesson var á fundinum og talast um járbaut pingheisit - sem voru svo lítið að þingmenn yrði að sifja hvers ofan á öðrum- og Hófhljónas, allt í einum graut. Hefis honum aldri tekið eins upps og í þetta skifti. Rætur hans eru því nítur ekki barnig, að hafi sé að segja frá þeim, en fagnadstátunum æflast.

7/ Valdrei at líma, metan
hann talat. — Annars
snoist drykkjuveislun á
eftis at miklu lehti upp í
samsæti fyrir „kollega“, sem
þá um daginn hafð lokið
magistérþrófi, og stadið
var. Þó hlu stadt a' fyrir-
lestur hans — um afstöðu
franska kanungsvaldarsins
og þáfarvaldsins á 17. öld
— og þótti fránumalega ómiki-
legur. En þessi fyrirlestur
en vist aðeins ferus atrið.
Þá verðið ad hætta.

Hvernig er það, á eg fé' heim
til at halda áfram happ-
drættinu? Þú gá'is vorandi
at þú i' hvert skipti; hvort
nú nimir koma upp?!
Bætu kvestur Guð-

linar og min til ykkas
beqqja.

fim brotis

~~Aður~~

Men liklega áður
en eg fer hérðan sonda þer
linar 4-5 nýrri böker, sem
eg get ekki tekit með min,
svo at þu getir leitt þor,
ef þig langar til P.

þótt þú hef að
fyrkossu með mi, se það
fyrkossu með mi.

þótt þú hef að
fyrkossu með mi, se það
fyrkossu með mi.

Höfu, 29.2.1936.

Kari broðir,

Torfi Ásgeirsson tók
at sér at koma fyrri um
dálitum bókabögglí til
þín með Gullforri. Það
væri gott, ef þú gætir kom-
ið því í framkvæmd, at
hann yrði settur til frí-
Guðrún Ásmundardóttur,
máður Torfa.

I bögglinum eru ein-
hvæt bækur, er þér munu
þykkja fyrst tillegas: Sykku-
nefndar álit, en skt,

og hefti af jævðfroðti niti.
Fyrri bókinni var eg þig
áð kanna til þáttar, hinum
tíð pabba. — Eg sendi
míji útgáfuna af skifta-
rétti H. M.-P. Fyrsta til
þridja bindi af réttar-
fari hans er uppselt,
5. bindi fæst, en er
talit icellt. Er verið
á undirbúa míjiar út-
gáfar af öllu fessum
og kanna þær „braðleg“
á bóksala máli. Viltu, at
eg sendi, það sem fæst,
eda á eg at biðja L & M
at senda þér míji útgáf-
unum, þarf ótrúnu og þær
einnig anti-kvariskt

Koma?

Hínas bækurnar sem
eg studi eru ofurleítif
í val af minum skemuli:
lequrstu bókum, sem eg
skannast min fyrir at
læsu náður í kassa, með
eg er á Spáni. E.t.v. bæti eg
einnum eðr treimum mit
áfær en eg fr.

Hfíggief bolinn um
31. mars, seo at hekkur
þarf ad hræði bréfum sem
erza at nái mið hér.

Beatað Kveðjir, þínum
eimur til maigkomu bróðri
vorrar!

P.

SÍMSKEYTI

Eyðublað nr. 1 d

BJARNI BENEDIKTSSON

SKOLAVÖRDUSTIG 11 RVIK

04 12 JUL '33

frá

VNH 95/88 13W 12 12 35 =

Athugasemdir símpjóna

Símanúmer ritisimans:
1020: Afgreiðslan, tekið á móti símskeytum.
1044: Vardstjórnin, fyrirsprungum um símskeyti svarað.

Meðt. af

LEYFIRDU LAN PUNFUM SNOGGRAR ENGLANDSFERDAR
DISCRETION SIMSVAR = PETUR *

Höfuð, 16. mars 1936.

Élsku broðir,

Mikil tók okkar Guðrún
árt að fá tilindin um láť
Valgerðar. Þy skil sva vel,
hve svog þín hljótar að vera
mikil, og langar til að
geta skrifat eitt hvad þér
til heggunar. En orð eru
fá nýt, þegar svona stendur
á; aðeins tilfimmingir, sem
í baki vist liggur, & ein-
hvers vist. Þótt eg segi fatt,
vina eg þú, kæsi broðir, að
þú getir fundit saman okkar
Guðrúnar, enda þótt lóng
leit sé nú á milli okkar.

2/ Út eoru sem á fórum til Spána. Leggjum af stað 31. mars og verðum þá í Madrid 3. eða 4. apríl. Útanáskrifin þar er fyrst í stað Legación de Dinamarca, 34 Calle de Fortuny, Madrid. - Nú síðustu ekkeru os hefir verið mjög mikil að gera og verður sjálfsagt eins þennan hálfan mánuð sem eftir er, bæði við að kveðja folk og ganga frá í meðum manum, sem eg hefi "altað" lengur eða skemur.

Skrifa ekki meira að sinni.

Bætu kveðjur frá Guðrún
þinn einlaugur broður
Ólafur

Höfu, 29. mars 1936.

Kari bróðir,

Eg sendi þér blöð og eina
eða tvær af skvætum mínum, sem eg
helt að þú hefðir e.f.v. gaman af að gá,
með boytanum á Brúarfossi. Gat hinuvergá
ekki skrifat neitt heidalegt bréf með
þeiri fyr. — Nið erum nú alveg á förum,
eiqum aðeins tvær náttar eftir kaup-
mannahöfn. Fljúgum hérðum á þridju-
dagsmorgun kl. 9 til Paríscar með ör-
stutti útkomu í Amsterdam. Erum kom-
in til Paríscar sama ~~tveit~~ dag kl. 3,
og höfum hugsat okkar að dveljast
þar í tvær náttar. Förum þú á finnlu-
dagsmorgun frá París og verðum í
Madrid ~~mánu~~^{tóstu}dagsmorgun kl. 9.15
eftir áætluninni. Er gott að koma
þangað sunna rétt fyrir þáská, þú
að þá er mikil um helgidaaga og er
gott að fá þá þá til að áttar sigr evolítis,
áður en bryjast es á viðumini fyrir al-
vörw.

Af okkur er annars ekker
sírstakt að fretna. Höfum haft myögl

mikit at gera vegna undibunings
 brottfaraos innar, heiimboda og síðast
 en ekki síst, í ráðuneytinum. — Í eim
 bodi um daginn hitti eg Knút Berlin.
 Vorum uit hjon ásamt fleira fólk, bot-
 in at borda miðdegis varð á matsölu-
 húsi nokku. Þar sat karlinn uit næsta
 bord ásamt ungi stúlku, sem hann
 sagði at vori unkena dóttur sínum,
 — og þori eg ekki at rengja þat.
 Sá, sem stóð fyrir veitnum hja
 okkur, fekkti K. B. svoltid, og fóru
 þeir at fala saman. Ær ekki at
 örð lengja þat, at við heftök um
 hann og kvenmanni um og fórum
 með þau á naturknæpu! Var alveg
 ótrúlegt fjör í Karlinnum. Náttúrulega
 fír engjum í alvarlegar kappsetus uit
 hann, í þei skapi sem fólk var. Hélt hann
 ný og miðj at kvenfólkini og danz-
 adi af krafti. Sagði hann at Ísland
 vori sín „ulykkelse kærlighed“ og
 „hvorledes skal man kunne give Áftakall
 þaa it saa deylegt Land san Ísland!“
 — Hann sagðist annars hafa fengit
 bréf frá þeir fyrir skömmu og bat mið

3/

fyrir kveðju til þín. — Bótkareikning
þínu hja' A.C. í Berlin hefi eg gleynt
áð skrifa um. Eg hefi ekki borgat
hann em (vildi sjá, hvornig efna-
hagnum yrð kringum flutningum),
en fer í bankann á morgun og
sé 'pá um, að peningarinni verð-
sendi. Æteins er sá galli, að eg man
ekki vækvaulega hve hær veitningurinn
er, og bréfðit kanið níður á kistubotu.
Sindi þeim 50 mörk og x þat a.m.k.
negilegt (voro þat ekki 47.80, sem þú
skuldaði?). Þóra, að þú hafir ekki
haft óþegindi af þessum droettu.

Eg hefi bestið £.8 M. að
senda þér bók, sem eg hefi séð lof-
samlega, getið, og er þat afnælles-
gjöf, þótt hún kani e-t.v. á undan
áðlum.

Bestu kveðjur okkaras Gut-
rínar til þabba og mónumu, systkina
okkarar o.s.frv.

þínus bróðris
Fébus.

Greta Garbo

Metro Goldwyn-Mayer

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

KAMPENDOD KRÆFTEN
BRITISKE MÅDÉ BRUGEN
AF STATSCHELEGRAFENS
ADDRESS OMKETTER

Herra professor
Bjarni Benediktsson
'Asvallagötu
Reykjavík
ICELAND

8. 10. 35

Bröd hja' mat.
Sweins. à gull.
Foss. Axel (Gut mef.
Sogni? Jónasgrunna? ?
?) Kveði vínur
? Góði þing af fólkumina

Stockholmi 8. september
1945.

Kari bröður,

Lokrines lot eg verða af
því at sendi þí límu til þess
at Bakka fyrir í sumar og
óskha þér til hani oggi með
vedmálit, sem þú óneitanlega
vannst. Eg gæti ræt fyrir at
ordrómus minnas spáðum-
gjáfu hafi heldur bætist hækki-
af þeim riðkappaum. Þó hafit
eg rétt fyrir um i því at meiri
hlutum var ca 200 fring-
seti (vara i ófuga átt), en
þat var sem eg hölti til vila,
at að þessu tinni yost.

stóð meiri hluti: a' senna límu-
um hafa þeir, sem ekki eru
klafabundnir: flotk, til hveig.
ígjú til þess að greida alkvæð
með sigrundr móti hvar sem
er í landinu, og þá veldur
einnemming - kjörðuna kerfist
stórum meiri hluta. Því a,
þetta er mi eist ekki annan
en yfir klær til þess að dylgja
mina egin vanþekkingu.

Ég let bökkavæslun
senda þér lögfræðitímarit, og
einhver mánaðar- og vikublað
mér sönnu efni. Borgart límu
árgang af tíwaritinni en
keypti adlins eitt hefti til þess
at senda af því um sý